

PAPP TIBOR

a költő első levele

a félelem és a tántorgás úgy csúszik
 össze mint két távoli szó
 ami összegombolható
 miként a kíváncsiság gallérjai
 felhóboglya vagy angyalok kabátja
 gőzharisnya vagy ásványkigyó
 mögött

1 2 n a p

a szenvedély csipkéje

mi attól féltünk hogy kiüresedünk
 mint füvekkel szagosított rejtekében
 a rosszul preparált múmia

mint **hír** terhelt mozdulat a sötétben

mint lagzi a leveses felhők alatt
 ahol első fogás a menyasszony fara
 akinek szemében a lakodalmas
 szekszedelem nyiladozik
 közben alattunk szürke víz folyik
 a világ minden gondja-mocska
 csendben ráöblögetődik a hasunkra

a cséplődobban összeroppan a délceg kéve
 a nyurga szalma-testek puhává remegnek
 mint a padlásra mászó vénemberek
 (ahonnan a gyerekek majd letaszítják őket)

a hereméh nevetve sikongat
 mennyi rüh mennyi duzzadó medúza

1 2 n a p

halódó tükörképe a kilúgozott emlékezés
 mert ugye meg van írva hogy
 elveszítjük a bölcsék kövét
 az értelmiség tudatosságát
 a buszsofőrök álmatlan éjszakáit
 a fajtalankodást fékező hideg teleket

az emlékezők emlékezetét
a dzsúdósok rugalmasságát

a mi egünkön nem szőrös a hajnal
amikor megtelik a mondat csatornája
olyan lesz mint a nagyisten szája
mint egy tetovált menyegző
egy arc lesz melyet elmos a víz

hóhullám hóvár hóerő hómű
lódulván lóhátán lóca lóg a vártán
hóvillám hócsók hógép hóguta
az isten mit hóbörög
a dombok zöld bordái fölött
aranyló selyempaplannal letakarva

azért senki ne dicsekedjék
mert minden az övé
a magacsinált hősé
ti bölcssek vagytok a költők erőtlenek
ti erősek vagytok a költők éheznek is
szomjúhozna is meztelenkednek is
fiúk lányok egy dézsában
langyos vízben a dongák rózsái
mint a szirmok összehajolnak

5 6

szinte a világ szemetjévé lettünk
mindenki sópredékévé
nem hiszünk többé
fiatalocska leányörömben
ha pedig valaki aranyat ezüstöt
drágakövet fát szénát pozdorját
csontos gyermektestet áldoz
téli gyolcs-köpenyében
a tengelyre tűzött ég marad
poros tigriseink egyetlen reménye

piros tigriseink kegyetlenkedése
mert befejezéshez közeledik az életük

az életünk

1 2
ezért van szükségünk szigetekre
és asszonyokra akikről a jót
vagy a kevésbé jót
kopottas alsóruhájukkal
együtt kell lehámozni
mint bőrt az őszibarackról

a kunkori hold egünkön tornázik
csillagok fűvét sarlózza éppen

nem tudjuk kik vagyunk csak
 azt hogy vénül az agyunk
 s örülünk a kétpúpú tevének
 előbb-utóbb kioldalog belőlünk az élet
 és ha a korinthusi költők látnak is engem
 látják-e növekvő erőtlenségem

aki velem beszél ne vicsorítson
 akkor sem amikor verset olvas

ti akik megismertétek a költészet kegyelmét
 a nyitott ablakot a hold alatt
 szíénabarna üres garatként vártok ránk
 rövidke réztölcsérrrel a tájban

a költészetről való beszéd
 azoknak akik nem élnek vele
 bolondság ugyan

de hol van a bölcs ?

hol az írástudó?

hol van e világ józan

vitapartnerre?

hol az emlékmeder sodra ahol
 húsos szilvává érik ajkunkon a csók

te maradsz csak
 megmaradsz örök idegennek
 gatyá nélkül napszemüveggel
 te aki keletről jöttél
 az életre tudatlanul
 különleges virágok példajaként
 szírommal betakarva

a költő torkát kaparja a só
 angyalok kabátja válladon
 a pálmalevélként fonnyadó hold
 felhőharisnya márványkígyó
 a ringyó

12 in a p

12 nap

után elvesztem veszetten
 aszottan
 feszengetem
 most osztom
 az értelmiség hamis magányát
 buta reményét
 költők ne másszatok
 az ugródeszkára
 a nyelvvel hadakozzatok
 zavaitok trampolinja
 legyen
 a felhőtlen gondolat

nyári bokorként szomorúra szikkad a felhő
 mint angyalok kaktusz-kabátja
 a bécsi tök és a fonnyadó spenót
 felhőborkájával ijesztgeti a márványkígyót
 a jég is vékony mint a spárga
 arcunkon a szenvedély csipkéje
 mint tűz mellett a füst
 a hang torkodat rágja
 a felhő bekecse ráborul a holdra

a fény vállmagasságból lövell

fortyog a tatvíz a költőnek még a ruhája is viszket
 egy nő vakarja
 egy kajla
 meztelenül
 szemüveggel
 valamelyik lexikonból

12 nap

jött el
 mi köze a nagyképűségnek az égi jelekhez?
 a nagyképűség maga a kéjnő
 aki magabiztos és követelődző
 nincs mélysége sem esztétikailag
 közelíthető formája
 csak öngerjesztésének struktúrája

áll a sarokban határozottan
 a vonal útja maga a bizonytalanság
 összesodorva mint parázon a fénykép
 össze mint pórázon a lehetetlenség
 szátokat megéri az éhség
 levélen ülő csepp az elégedetlenség
 nyakatokat szorítja az emlékezés
 a szomorú est
 fest
 kőre gyöngyvirágot

12

homályos őserdő az emlékezés
 érintetlen szőr árnyéka

elbújva a fűrészporos zizegés möött
 mint egy üres hasú lopótök
 netán felajzott herék
 cirkuszi óriáskerék
 csillagok tornavizsgája

a félelem és a tántorgás úgy csúszik össze
 mint szerelmesek egymásba fonódó lábai
 szerelemuszály

valaki atyafi kabátja lóg a válladon
 valami orvosi gumiharisnya
 tizenkét napig megint a rabló barisnya
 félelmetes és igencsak rusnya
 jéghideg láva
 a költő orrát facsarja a szó
 lába között felnyergelt hintaló
 megint egy ringyó kígyó
 ingó-bingó

vesztem veszttem
 aszottan osztom
 az értelmiség hamis magányát
 buta reményét

költők a nyelvvel kamatoztassatok
 szavaitok ugródeszkája a felhőtlen gondolat

nyári bokorként szomorúra szikkad az ész
 apad a mondat csatornája
 a tekintet tüveggé finomulása
 és még egy vonal amelyik átmegy az épületen

a mi egünkön nem vörös a hajnal
 az előttünk lebegő ideál
 egy csigavonalas szökőkút

a fonal útja maga a bizonytalanság

Csokonai Vitéz Mihály rohamsisakos
leszármazottai nélkül
a hangulathasadék marad hétköznapijainknak

ti akik kegyelmi ajándékban nem szűkölködtök
egy múmia hasal alattatok álom lopakodik belétek
de megcsípnek mindannyiunkat a repdeső szavak
ó Emília lia lia hungália
ha nagyon fűszeres akkor szeress
úgyis megcsíp
mondja a fűszeres
amikor mindannyiunkat
vörös hó takar

de

költészet nélkül azt a

1 2 n a p o t

nem lehet megérteni

sem külön-külön

sem a vöröslő hó alatt

Költészeti folyóirat
Első szám: 1995. október 10.
Megjelenik negyedévente

Alapító, főszerkesztő: Turczy István

Szerkesztik:
Turczy István (vers, tanulmány)
Szöllösi Mátyás (olvasószerkesztő)
Király Farkas (on-line)
Vass Tibor (képzőművészet)

Szerkesztőségi titkár: Pálos Anna
Lapterv: Takács József
Logo: Urbán Tibor
Tördelés: DT Pro Bt.

Szerkesztőség:
1147 Budapest, Gyarmat u. 106.
Tel./fax: 25-181-63
E-mail: tippcult@t-online.hu
Honlap: www.parnasszus.hu

Kiadja a TIPP-Cult Kft.
Felelős kiadó: Turczy István

Alapító mecénás: Ispánki László

ISSN 1219-3275

Lapunk megjelenését támogatta:

Nemzeti Kulturális Alap

Sokszorosítás: MIPRODUKT Kft.

Előfizethető a Kiadónál (1147 Budapest, Gyarmat u. 106.)
Megvásárolható webshopunkban: www.parnasszus.hu